

FALKUMLIA BAD

(Utdrag fra: Gardåsen: Best i vest FALKUM- en bydel i Skien)

I løpet av 1900 – tallets første tiår hadde troen på sollysets helsebringende virkning for kropp og sjel vunnet innpass blant de fleste lag av befolkningen. Som en følge av dette var soling i 1920- og 30-årene blitt et massefenomen, og nytt moteideal hadde trengt gjennom – mennesker som utstrålte ungdom, sunnhet og helse. I kjølvannet vokser det frem en økt interesse for friluftsliv i ulike former, ikke minst bading utendørs sommertid.

et

Etter hvert vokste strandbadingen i sin moderne form fram med en utvikling fra århundreskiftets adskilte bading med menn og kvinner hver for seg til 1920-årenes frigjorte badeliv der begge kjønn omgås på en naturlig og utvungen måte i badedrakter som lar sollyset slippe til på store deler av kroppen.

Det er på denne tiden at Falkumlia bad og en del andre bad anlegges langs Falkuelvas østside. Falkumlia bad ble åpnet i 1927 av Nils Olsen og Jørgen Andersen som drev badet fram til krigstiden. De to hadde nedlagt et stort arbeid her, både før badet kunne åpnes og i de årene det ble drevet, men de så på tiltaket som noe som skapte glede for byens befolkning, og dette var belønning nok for de to.

Falkumlia bad lå i skråningen ved Falkumelva litt nord for Nordre Falkum gård. Innerst ved land var det bygget et basseng for småbarn, og utenfor dette stakk det ut to trabulanter med svømmebane mellom. Dessuten var det bygget 10 meters stupetårn.

Andersen og Olsen hadde videre ordnet til med tønner som fløt i vannet som barna kunne leke med, rutsjebane ut i vannet og en slags vannsykler som barna også kunne trække rundt på.

Det var badehus for damer og herrer, og på land var det kafé hvor det ble solgt is, brus og kaffe. Brus kostet 50 øre flasken og is ble malt opp på egen kvern. Olsen kunne på varme sommerdager stå i bakrommet på kaféen dagen lang og male iskrem. Ved kaféen var det et halvtেকে som folk kunne spise under når det regnet. Videre var det åpen plass nord for kaféen som ble brukt som forsamlingssted for foreninger. Det var krocketbane og kurrong,

og badet hadde endatil gjess som spankulerte omkring blant de badende. På Olsens og Andersens badeanstalt ved Falkumelva kostet det 25 øre for voksne og 10 øre for barn å komme inn. De som måtte mangle dagens mynt, forsøkte seg for øvrig med tyvbading, fortelles det. De fleste kom imidlertid inn på ærlig vis, og pengene var uten tvil vel fortjente. Det var et stort arbeid eierne la ned i badet med omgivelser.

Badet ble også yndet tilholdssted for foreninger. Odds turnere hadde rigget seg til med svingstang og turnet når de var på besøk. Ellers hadde både religiøse foreninger, speidere og musikkorps utflukter og stevner på stedet.

Svømmeklubben av 1934 holdt også internasjonalt stevne der en gang.

I 20- og 30 årene var Falkumlia bad et hyggelig sted for byens befolkning. På fine dager kunne det være opp til 1000 mennesker ved badet - de fleste kom på sykkel eller til fots, og helt fram til krigen trakk folk hit for å nyte sol og badeliv i de lune skråningene. Under krigen ble imidlertid tyskerne i større og større grad gjester ved badet, og folk trakk seg unna. Etter krigen ble folks ferievaner endret, og med den stigende forurensingen av Falkumelva, ble den også mindre attraktiv som badested.